

slutning til den siden Grundlovens Givelse fulgte danske frisindede kirkelige Lovgivning, ogsaa som den i 1881 fandt sit Udtryk i Askov-Adressen. De ønsker ogsaa Afskaffelse af Præsteløftet, som det er sket dernede for Frimenighedspræsters Vedkommende ved deres Indtræden i Folkekirken, og Indførelse af det hos dem gældende almindelige borgerlige Ægteskab, som synes dem nødvendigt til Fremskaffelse af redelige Tilstande i Folkekirken. Der er senere spottet lidt herover i Anledning af, at Ægteskabsloven ikke hører med til de Love, som den højtærede Kirkeminister har forelagt, og det er jo sandt; men man har taget den med der, for det er jo dog et Led i hele denne Lovgivning. Formelt er det maaske ikke helt korrekt, men reelt forstaar vi nok Meningen. Jeg glæder mig over denne Røst fra Sønderjylland om, at Indførelse af det almindelige borgerlige Ægteskab skaffer redelige Tilstande i Folkekirken. Det er Venstres gamle Standpunkt. Overfor de foreliggende Lovforslag slutter dette Møde i Rødning sig ganske til Odense-Mødet og anmoder endvidere om, at de foreliggende Lovforslag, hvis Fremsættelse skyldes de sønderjydske Landsdeles Indordning under den danske Folkekirke, ikke maa blive gennemført, før Befolkningen i disse Landsdele har lært dem at kende paa derom i Sognene eller større Kredse indvarslede Møder. De udtaler, at dette er saa meget mere nødvendigt, som disse Lovforslag betyder et Tilbageskridt fra den nuværende Ordning. Tilbageskridtene finder sit Udtryk deri, at de nu har Valgret til Menighedsraadene for ethvert fuldmyndigt Medlem af Folkekirken; den fratages dem. De har nu borgerlig Personregisterføring ved Fødsel, Vielse og Begravelse; den fratages dem. De har liturgisk og Ritualfrihed; denne fratages dem. De har direkte Præstevalg; dette fratages dem. Ifølge den nuværende Skoleordning har hverken Menighedsraadene eller Præsterne i Medfør af deres Embede noget med Skolen at gøre; denne Bestemmelse faar de heller ikke Lov til at beholde. De beklager disse Tilbageskridt. Jeg kan derfor ikke lade være med at minde om, hvad jeg sagde ved første Behandling, at der viser sig en mærkværdig Modsætning mellem Venstres

Forhold; da der var Tale om Sønderjyllands Genforening med det gamle Land i politisk Henseende, da der var Tale om den nye Grundlov, som begge Dele af den danske Befolkning skulde ind under, og nu, da der er Tale om den kirkelige Genforening. Den Gang maatte man ikke tage det allermindeste mere med end strengt nødvendigt, for at Sønderjylland kunde blive repræsenteret. Det, at de dernede havde faaet almindelig Valgret og lavere Valgrets alder end i Kongeriget, kunde der slet ikke tages Hensyn til. Men her tager man alt med, hvad det paa nogen Maade er muligt at faa med, selv om og til Trods for, at det paa en Række Hovedpunkter betyder væsentlige Tilbageskridt for den sønderjydske Befolkning. Det er en højst mærkværdig og en højst beklagelig Modsigelse fra Venstregeringens Side. Den føles ogsaa dernede.

Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa hele den Bladfejde, der har fundet Sted i den stedlige Presse. Jeg gør opmærksom paa, hvorledes man baade fra den ene og fra den anden Side fremhæver — det gør f. Eks. Sognepræst N. P. Nielsen i Vedsted meget stærkt — hvad ogsaa Venstres Ordfører lige berørte, men som han søgte at komme lempeligt udenom, at den højtærede Kirkeminister Hr. J. C. Christensen den 17. August 1920 udsendte et Cirkulære om Valg af Menighedsrepræsentanter, hvori det hedder: Valgret har alle fuldmyndige Medlemmer af den evangelisk-lutherske Kirke saavel Mænd som Kvinder, som har fast Ophold i Sognet. Den 17. August 1920 kunde den højtærede Kirkeminister ikke finde, at der var noget til Hinder for, at nede i Sønderjylland alle fuldmyndige Medlemmer af Folkekirken skulde have Valgret til Menighedsraadene. Nu foreslaar han en varig Bestemmelse, og ifølge den skal de ikke have fri og uhindret Adgang, men nu skal der kræves Tilmelding. Vilde man tilvejebringe Lighed, vilde man slette Grænsen ved Kongeaen, vilde jeg have foretrukket, at man havde bragt Lighed til Veje paa Grundlag af de mere frisindede Bestemmelser i Sønderjylland, i Stedet for at man nu vil have, at de mindre frisindede Bestemmelser i Danmark ogsaa skal gælde i Sønderjylland. Om Valglisten hedder det i dette Cirkulære